"בפרך"=בפה רך. מסכוס כדברים ובשלב מד שהרגילוס לעבודה: בפריכה. כשכרון גוף ומתגים וחזקה: ס"ע בעבודם קשה לחמר רבי שמואל בר נחמני לחמר ר' יונתן שהיו מתלישין וכו'. ומו היה קשה שלא היו רגילים בכך: ולמלן דלחמר. (ה)"בפרך קלמר"=בפה רך הלי"בפרך" כלומר ולמי פריכה היא דכתיב "וימררו": ושופתות. כשמוסיפין הסיר על גבי כירה קרי לה שפיתה: לחתי של חמין. לרמוז רגלי בעליהן כשהם: בין שפתים. בין מלרי הקדוח מקומות לעטין, מלר=גבול הקדה-גבוה מלמן ומביאו מכלן ומביאים בחמלה: יונה. ישרחל שלחמר יונתי חמתי (שיר ו): שוברתיך. לשון לחתי ממתי למך: תכלחך. לשון מבלי יולדה (חושע יג): מנקר. מנקה: מספר. כמו שעשין לחיטוקות לייסב חת לידיהם ולתקן שמיתקן מלטר הלידה: לח כרית שרך. לח היה לך מיילדת למחוך מיבור הולד: למספי. להמליך בשר כמו חלקת עוריו (בראשית כז) שמיטות: שנולין. כשין ככר שנול: נעשה להן נס: לכבה כלמת הבשר. גדילים מן הלחרן כלמת הבשר: ותבלי. לבית לחבין: סס כלירויהו. שרלו שכיעתו ככר: זה לחי. שרלימי ככר: לחלטבע. בח שמיגדל לחסה של לחרן: שהשפה. פושה עלב. משטעטע לוחו כדרך שמשחקים לחיטוקות בדכרים מרכים לשטעטו: פושה. טועקת כמו כיולדה (ישעיה מב): ס"ע ורלוין על הלכים לחמר רבי יוחנן סימן גדול לכל דכר שהוח מכר להן בשעה שכועטת ליל יולדת ומשפיר חותן זו שמשפרת חת הולד שנחמר °ומולדותיך ביום הולדך חותך לח כרת שרך ובמים לח רחצת למשעי וגו' *ומלקט להן שני עגולין חחד של שמן וחחד של דבש שנחמר °ויניקהו דבש מסלע ושמן וגו' וכיון שמכיריו בהן מלרים בחין להורגן ונעשה להם נס ונבלעין בקרקע ומביחין שוורים וחרשין על גבן שנחמר °על גבי חרשו חורשים וגו' לחחר שתולכין היו מבלביון ויולחין כעשב השדה שנחמר °רבבה כלמח השדה נתתיך וכיון שמתגדלין בחין עדרים עדרים לבתיהן שנחמר °ותרבי ותגדלי ותבואי בעדי עדיים חל תקרי בעדי עדים חלח בעדרי עדרים, וכשנגלה הקב"ה על הים הם הכירוהו תחלה שנחמר °זה חלי ואנוהו". °ויחמר מלך מלרים למילדות העבריות וגו' °רב ושמחל חד חמר חשה ובתה וחד חמר כלה וחמותה מ"ד חשה ובתה=יוכבד ומרים ומ"ד כלה וחמותה=יוכבד ואלישבע תניח כמ"ד חשה ובתה דתניח "שפרה" זו יוכבד ולמה נקרח שמה שפרה? שמשפרת חת הולד ב"ח "שפרה שפרו ורבו ישרחל בימיה "פועה" זו מרים ולמה נקרח שמה פועה: שהיתה פועה (ומוליחה חת הולד) ב"ח פועה שהיתה ברוח הקודש ואומרת עתידה חמי שתלד בן שמושיע חת ישרחל °ויחמר בילדכן חת העבריות וגו' "חי חנן חבנים" מחי חבנים שבורעת לילד יריכותיה מלטננות כחבנים ואת רחמר °כדכתיב °וארד בית היוצר והנה הוח עושה מלחכה על האבנים" מה יוצר זה ירך מכחן וירך מכחן וסדן בחמלע חף חשה ירך מכחן וירך מכחן והולד בחמלע °חם בן הוח והמתן חותו" ח"ר חנינח סימן גדול) מסר להן: בן פניו למטה °ותירחח בן המילדות חת האלהים ולח עשה כחשר דבר חליהן וגו' "להן מיבעי ליה? ח"ל יוסי בר' חנינח מלמד שתבען לדבר עבירה ולח נתבעו °ותתיין חת הילדים תנח לח היין שלח המיתו חותן חלח שהיו מספיקות להם מים ומזון °ותחמרן המילדות חל פרעה כי לח כנשים* וגו' מחי "חיות" חילימח חיות ממש חמו חיה מי לח ציוכה חיה חחריתי לחולדה? חלח חמרו לו חומה זו בחיה נמשלה: יבמה °גור חריה" בן "יהי דן נחש" גפתלי חילה שלוחה "ישששכר חמור גרם" יוסף בכור שור" בנימין זחב יטרף" דכתיב ביה בתיב ביה ודלח כתיב ביה כתיב (ביה) °מה חמר לביח חריות רבצה וגו' °ויהי כי ירחו המילדות חת האלהים ויעש להם בתים" ר' ושמחל חד חמר בתי כהונה ולויה וחד חמר בתי מלכות=דוד נמי ממרים מחתי דכתיב °ותמת עזובה (חשת כלב) ומ"ד בתי מלכות=דוד נמי ממרים מחתי דכתיב °ותמת עזובה (חשת כלב) °ויקח לו כלב חת חפרת ותלד לו חת חור וכתיב °וחור בן חיש חפרתי" וגו': °לכלב בן חצרון הוליד חת עזובה חשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון" בן חצרון °בן יפנה הוח? בן שפנה מעלת מרגלים, ואלתי בן קנז הוח דכתיב °ויולדה עתניאל בן קנז חחי כלב* חמר רבח חזרנו דקנו הוה ומה נקרח "בן יפונה" על שם מעשיו: ס"ע ותכתי בן קנז הוח: חזרנו דקנו. בן חשתו על קנו היה כלב ומנין עתניאל לחחי מחתו:

דיקא

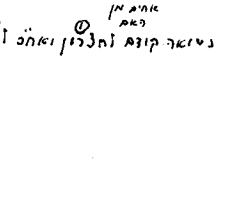

שהיתה פושה עולה .. פירש רבינו חננאל "לוחשה לחיטה ויולח הולד כמו שעושים חלו עכשיו בחזי החשה : לחתריס

[וכ"ב כמהן מרן שם ס"ו ס"ח]

בהם בפרך" חמר רבי שמואל בר נחמני חמר רבי יונתן שהיו מחלישין מלחכת חנשים ומלחכת נשים לחנשים ולמ"ד נמי התם בפה רך הבח ודחי בפריכה. דרש *רב עוירא בשכר נשים צדקניות שהיו בחותו הדור נגחלו ישרחל ממלרים: *בשעה שהולכות לשחוב מים הקב"ה מזמין להם דגים קטנים בכדיהן ושחובות מחלה מים ומחלה דגים ובחות ושפרות שתי קדירות חחת של חמין וחחת של דגים ומוליכות חלל בעליהן לשדה ומרחיצות חותן וסכות חותן ומכילות חותן ומשקות חותן ונזקקות להן בין שפתים שנחמר °חם תשכבון בין שפתים וגו" בשכר "תשכבון בין שפתים" זכו ישרחל לביות מלרים °שנחמר °כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ וכיון שמתעברות באות לבתיהם, וכיון שמגיע זמן מולדיהן הולכות ויולדות בשדה תחת התפוח שנחמר °תחת התפוח עוררתיך" וגו' והקב"ה שולח משמי מרום מי שמנקר ומשפיר חותן כחיה זו שמשפרת חת הולד שנחמר °ומולדותיך ביום הולדך חותך לח כרת שרך ובמים לח רחצת למשעי וגו" *ומלקט להן שני עגולין חחד של שמן וחחד של דבש שנחמר °ויניקהו דבש מסלע ושמן וגו" וכיון שמכיריו בהן מלרים בחין להורגן ונעשה להם נס ונבלעין בקרקע ומביחין שוורים וחרשין על גבן שנחמר °על גבי חרשו חורשים וגו" לחחר שתולכין היו מבלביון ויולחין כעשב השדה שנחמר °רבבה כלמח השדה נתתיך" וכיון שמתגדלין בחין עדרים עדרים לבתיהן שנחמר °ותרבי ותגדלי ותבואי בעדי עדיים חל תקרי בעדי עדים חלח בעדרי עדרים, וכשנגלה הקב"ה על הים הם הכירוהו תחלה שנחמר °זה חלי ואנוהו". °ויחמר מלך מלרים למילדות העבריות וגו' °רב ושמחל חד חמר חשה ובתה וחד חמר כלה וחמותה מ"ד חשה ובתה=יוכבד ומרים ומ"ד כלה וחמותה=יוכבד ואלישבע תניח כמ"ד חשה ובתה דתניח "שפרה" זו יוכבד ולמה נקרח שמה שפרה? שמשפרת חת הולד ב"ח "שפרה שפרו ורבו ישרחל בימיה "פועה" זו מרים ולמה נקרח שמה פועה: שהיתה פועה (ומוליחה חת הולד) ב"ח פועה שהיתה ברוח הקודש ואומרת עתידה חמי שתלד בן שמושיע חת ישרחל °ויחמר בילדכן חת העבריות וגו" מחי חבנים שבורעת לילד יריכותיה מלטננות כחבנים ואת רחמר °כדכתיב °וארד בית היוצר והנה הוח עושה מלחכה על האבנים" מה יוצר זה ירך מכחן וירך מכחן וסדן בחמלע חף חשה ירך מכחן וירך מכחן והולד בחמלע °חם בן הוח והמתן חותו" ח"ר חנינח סימן גדול) מסר להן: בן פניו למטה °ותירחח בן המילדות חת האלהים ולח עשה כחשר דבר חליהן וגו' "להן מיבעי ליה? ח"ל יוסי בר' חנינח מלמד שתבען לדבר עבירה ולח נתבעו °ותתיין חת הילדים תנח לח היין שלח המיתו חותן חלח שהיו מספיקות להם מים ומזון °ותחמרן המילדות חל פרעה כי לח כנשים* וגו' מחי "חיות" חילימח חיות ממש חמו חיה מי לח ציוכה חיה חחריתי לחולדה? חלח חמרו לו חומה זו בחיה נמשלה: יבמה °גור חריה" בן "יהי דן נחש" גפתלי חילה שלוחה "ישששכר חמור גרם" יוסף בכור שור" בנימין זחב יטרף" דכתיב ביה בתיב ביה ודלח כתיב ביה כתיב (ביה) °מה חמר לביח חריות רבצה וגו' °ויהי כי ירחו המילדות חת האלהים ויעש להם בתים" ר' ושמחל חד חמר בתי כהונה ולויה וחד חמר בתי מלכות=דוד נמי ממרים מחתי דכתיב °ותמת עזובה (חשת כלב) ומ"ד בתי מלכות=דוד נמי ממרים מחתי דכתיב °ותמת עזובה (חשת כלב) °ויקח לו כלב חת חפרת ותלד לו חת חור וכתיב °וחור בן חיש חפרתי" וגו': °לכלב בן חצרון הוליד חת עזובה חשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון" בן חצרון °בן יפנה הוח? בן שפנה מעלת מרגלים, ואלתי בן קנז הוח דכתיב °ויולדה עתניאל בן קנז חחי כלב* חמר רבח חזרנו דקנו הוה ומה נקרח "בן יפונה" על שם מעשיו: ס"ע ותכתי בן קנז הוח: חזרנו דקנו. בן חשתו על קנו היה כלב ומנין עתניאל לחחי מחתו:

[תוספות מח. ס"ע]

יומח שם.

ס"ע רבי עקיבא

ג ו ע כ

ג ט י ם

בקרקעות...

ס"ע ונתן להם

* איתחלף לקלף (חנה ביה פרשתא) וכן בכל דוכתי שמה הבחלתך אשך

ס"ע

ס"ע

ס"ע